

Gazeta de Mallorca

CRÓNICA SETMANAL CASOLANA

Arts y Lletres * Costums * Tràfec e Industria * Notícies * Anuncis y Reclams * de Ciutat y la Pàgesia

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 IMPRENTA DEN JUSEP MIR.—Cadena de Cort-11.
 Dirigiuhí sa correspondència y quesvuya més que s'oferesca.
 Demanauhi sa tarifa d'Anuncis y Reclams.
 Ventajtes a n'es suscriptors.—Ja's sap: avuy en día, més ven qui més anuncia.

Primera anyada.—Núm. 13.
 Palma * 27 de Juny * 1903

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Per tot Mallorca y dins Espanya: tres mesos: 1 PESSETA.
 Per fora Mallorca: al Estranjer. 1'50
 Número corrent: 5 cèntims.—Estantis 0'10
 Llibres mallorquins casi regalats.—Suplements gratis a n'es suscriptors.

TRADICIONS Y FANTASIES

NOVES POESIES DEN

MIQUEL COSTA Y LLOBERA
 MESTRE EN GAY-SABER

D'aquest llibre recent n'hi ha exemplars en venda en aquesta Administració: a 2 pessetes p'es suscriptors de sa GAZETA, y 2'50 p'es qui no sien suscriptors.

Festa de sa Capella de Manacor

BRILLANT y lluida tant com qual-sevol altra de ses celebrades aquests anys passats, es estada sa festa d'enguany que, seguint sa tradició y costum, celebrá diumenge 21 del corrent sa *Capella de Manacor*.

La compongueren ses dues solemnitats en que sol consistí cad'any: funció religiosa es demati, en es convent, dedicada a sa patrona, Santa Cecília, y vetlada musical literaria, a sa gran sala que a ca-séua meteix té sa *Capella*.

De sa funció d'església çu'en direm? Qu'es temple s'omplí de gom en gom; que hi hagué altá fumát y missa de tres, oficianthi Mossen Alcover Vicari General; que D. Bernat Mates hi dexá caure un bon sermó, y que sa *Capella* hi cantá aquella admirable *missa del papa Marcelo* y es *Credo*, den Palestrina.

Sa nota y novedat de sa festa d'enguany era sa presència de dos distingits hostes catalans, venguts expressament de Barcelona: es Dr. Rubió y Lluch, catedratic de Literatura en aquella Universitat, y que tants d'amics com admiradors té entre la nostra gent lletrada, y En Jaume Massó Torrents, erudit també y poeta de cap de brot, excursionista fort de cama (y de ploma) y que sent per tot lo bo de Mallorca una coral y viva simpatía.

A festa los acompañá y amb ells s'aplegá a Manacor un bon estol de confreres en lletres: En Juan Alcover, En Miquel S. Oliver y qualcuns altres de Ciutat; Mossen Costa y Llobera, de Pollensa; En Juan Rosselló, d'Alaró; n'Alzina y Melis, de Capdepera; sense contarne uns quants més que si no hi foren de cós present, s'hi trobaven axí meteix d'intenció y desitx y varen enviarhi testimoni d'adhesió y espiritual presència.

Entonat s'*Hymne de la Capella*, es nostro Vicari General, amb aquella paraula franca y abundosa que no s'esgota may, fé es discurs de presentació des dos hostes; (*) y es ben per demés dí que va esse com podia esperarse des qui'l pronunciava y com un y altre presentats merexien. No hi dexá res per vert Mossen Alcover; los presentá de cós sencer, com qui los té ben coneguts y llegits de prim conte; y se felicitá de que sa nostra llengo y literatura ténguen defensors y amadors com En Massó Torrents y En

Rubió y Lluch, que la enaltexen y li fan mostrar sa garridesa y opulencia.

Per correspondre a tan afectuosa acullida y manifestar sos sentiments de coral devoció á Mallorca y a la *Capella*, pronunciá llavors el Dr. Rubió un bell parlament, tot sustancia y floret de triats conceptes, de sa primera paraula fins a sa darrera, y que es lectors de paladar fi ensaborirán amb igual gust des que noltros tenim, de poderlo estampá en aquestes planes.

Llegiu y judicau voltros metexos:

Parlament del Dr. Rubió

«Som vengut fins an aquesta important vila, honrat per la galant invitació de la tan anomenada *Capella de Manacor* a prendre part en la seua festa anyal, que be'n podríam dir la festa major de la música popular a Mallorca. M'haveu donat inmerescudament la consideració d'hoste distingit, senyalantme una cadira d'honor en tal diada, quan no'm pertocava altra cosa que esser lo més modest dels vostres oyents y lo més entusiasta dels vostres admiradors. Mes al honrarme d'aquesta manera, no us ha duit sols la vana pruija de tenir un foraster més en la vostra festa. Jo no som aquí un hoste estrany; jo som aquí un membre més d'una ben avinguda familia que en certes solemnitats en que sols viu la vida intima de la seua llar, no vol parlar més que dels seus records y de les seues esperances, ni cantar més amors que les de la seua terra; y aquesta familia en semblants diades gira'ls ulls envers sos parents ausents, y vol que aquests prenguin també part en l'apat de germanor en que s'encenen y s'inflamen y més s'estrenyen els sentiments d'afecte que a la una coven en tots els nostres cors. En les festes majors de la vida regional de Mallorca, present o ausent, no'hi falta, no ha de faltarhi may, l'esperit de Catalunya.

Abans de que l'alt Rey En Jaume nos fés germans per l'amor de Deu, per la historia y per la llengua, en el ritme seguit de les onades que besen nostres platjes ja'ns hi semblava sentir els batechs del cor d'aquesta illa encisadora, cap y joya del agraciad estol de les Balears. En lo vent frescal de les marinades que omplen de dolces remors les boscuries de la costa catalana, hi vénen barrejades les aromes de paradís dels taronjers de Sóller y Miramar; en les fonts de les vostres serres s'hi troba la glassada frescor de les congestes pirenenques; y quant lo sol ponent daura'ls cims del Montseny y del Montserrat, llavors surt de la mar lo cap del gegantí Puig Major, per rebre la mateixa besada moridora, de llum y d'anyoransa. Som sanch d'una mateixa sanch, som fills d'una mateixa nissaga, parlam una mateixa llengua y sentim una mateixa fe; y sobre la nostra llar, que bé podríem anomenar comuna, s'hi reflecten els esplendors d'una mateixa literatura y les glories d'una ma-

teixa historia: en una paraula, som germans.

Un temps llarch hi hagué, emperò, en que aquesta germanor quedá com esmortuida. Fou axò quan s'esquarterá lo mantell de sobirana de la nostra llengua, deixant aquesta caure de ses mans son ceptre reyal davant de la triunfal volada vers lo zenit de la gloria de la majestuosa parla castellana. Llavors la literatura poética se feu independent en cada una de les regions ahon floria lo bell catalanesch; se trencáren la nostra vigorosa unitat llenguística y la gloriosa tradició literaria, y aparegueren deslligades y trescant cadauna p'el seu compte, les literatures dialectals, oblidades de llur semblança primitiva, caygudes en un groller aplebeyament, y girades totes, sens propia orientació, vers lo sol esplendorós de Castella que brillava sobre dos mons.

Mes altra vegada mallorquins y catalans mos donárem a mitjan setgle XIX la novella y més estreta abraçada de germanor, en lo renaixement produït p'el romanticisme, quant En Piferrer lligá sa fonda amistat ab En Quadrado y En Tomás Aguiló, los dos grans desvetlladors de la vostra poesia y historia regionals, al venir a aquesta illa a proseguir sa obra monumental dels *Recuerdos y bellezas de España*. Aquests ilustres escriptors, qual influencia tan gran ha sigut en les nostres lletres bessones, relligáren la mancomunitat intelectual de les dues terres, trencada per la interposició d'un cós literari estrany, desde casi quatre segles enrera. Lo misteriós atavisme que feya que mirássem nostre passat històric ab més anyorament que'ls pobles de rassa castellana, y que tan vigorosament s'encarná en aquelles tres figures capdals del nostre moviment romántich, se manifestá a l'hora ab una igualtat extraordinaria en Catalunya y Mallorca, les dues terres dels antichs dominis del Rey En Jaume, que més sencera serváren l'ànima catalana. Poch més tart, En Joan Cortada y sobre tot mon estimat pare en son viatge a aquesta illa, refermáren més y més aquests agradosos llaços, que jamay havien de trencarse. Després vingué desde aquí En Marian Aguiló a predicar per totes les nostres terres l'evangeli de la unitat de llengua, recullint arreu una per una les galles del trajo de regina que la menyspreuada *Ventafochs* de les parles llatines havia de vestir lo jorn del seu triomf. Desde llavors bé podem afirmar que la nostra vida literaria y artistica ha sigut casi la mateixa; comuns son los llors guanyats en nostres Jochs Florals, en que tan abundosa participació hi haveu tinguda els mallorquins; la aparició dels vostres astres poéticos de primera magnitud ha sigut saluda tot temps per nosaltres ab igual entusiasme que si apareguéssin en lo cel de les nostres lletres; y la vostra poesia regional es vinguda a enriquir la nostra, fentli de gentil adocrinadora, per revelarnos els se-

crets de la puresa y virginitat del llenguatge, la aristocrática finesa dels models clàsichs, la correcció y sobrietat de la forma horaciana, la serena idealitat del art que viu allunyat de la maror frenética de les grans viles malaltes que congría la civilització moderna. Aquesta es la missió enlayrada que en la nostra poesia enérgica y abundosa, ab viril apostura d'almogàver, han realisada y compleixen encara les inspiracions dels Aguiló, dels Forteza, d'En Rosselló, d'En Picó y Campamar, y d'una manera especial, de lo meu dolç company de primera juventut, Mossen Costa y Llobera, l'inspiradíssim cantor de la naturalesa y de les tradicions mallorquines.

Veus aquí perque a Catalunya no pot esserli indiferent cap de les hermoses festes que de tart en tart consagrau al culte del ideal. Y quant per algun o altre motiu no li ha llegut enviar a sos germans de Mallorca un ambaixador qui dignament la representi, vosaltres vos acontentau, com en la hora actual, ab un modest missatge qui us porti les noves y les corals salutacions de la germana major. En nom d'aquesta, donchs, més que en nom propi, jo saludo avuy en la seua hermosa festa anyal, a la *Capella de Manacor*, a la qui ja de nom conexia y admirava, y que per esser una manifestació esponerosa de l'ànima mallorquina, viu ufana y pujanta, com els arbres alterosos qui creixen en terror ben assahonat y's nodrexen de vigorosa sava.

Jo us admirava y estimava abans de fruit les vostres armonioses cançons, com apòstols y propagadors d'un ideal puríssim y ennobridor dels pobles. Ab vostres cants encisadors escampau arreu els sentiments més suaus y delicats de la terra mallorquina. Sou els herauts fervents de la música popular; els qui conservau lo foch sagrat del avior; els qui manteniú encesa la llantia de la tradició, de llum poruga y tremolosa, que per totes bandes apaga lo vent gèlat del escepticisme y de la moda esbojarrada. Tot s'inclou y se respira en vostres sentides cançons: les tendres melodíes camperoles ja apenes recordades per les mestresses feyneres; la senzillesa de cor, avuy tan poch freqüent; l'amor a Deu, a la llar y a la naturalesa, les tres amors més santes de la terra; les gracioses ballades, expressió d'una alegría noble y franca; y en una paraula, les sanitoses costums tradicionals que de jorn en jorn mustiga y s'enmena lo tràngul aixordador del cosmopolitisme.

Sou els guardadors gelosos de dos tressors celestials d'armonies; la música sagrada y la popular, los dos pols, segons Goethe, de la música del esdevenidor; les que més enlayren l'ànima y umplen de santa pau y de suau resignació la existencia dels pobles que saben aprofitarse d'aquest bàlsam del cel. ¡Desgraciats d'aquells qui no les conserven y escampen com la llevor més pura del esperit, com guspira sagrada que pren de cor en cor

(*) El trobareu estampat en es *Diario de Mallorca* de dimars 23 del corrent.

y'ls fa a tots bategar ensems ab els mateixos sentiments! Los cants embaumats ab l'aroma de les boscuries o ab lo perfum del místich encens, son els que més nos arriben al cor y més ens acosten a Deu; els uns son lo llenguatge més august de les amors del cel, que sent l'ànima anyorada en lo terrenal desterro; los altres son la expressió més tendra y delicada de les amors de la terra.

Desdixat, mil y mil voltes, aquell qui al oír en lo temple les notes reposades dels cántichs sagrats, no senti en son interior un desitj d'ennobliment de l'ànima, una set viva de depuració espiritual, una recansa fonda de la virtut perduda, un impuls inefable de recobrarla, un amor de Deu infinit, ab desmay de penediment y afans de misericordia. Desdixat també, mil y mil voltes, qui no deturi son pas o no dexi caure la ploma o'l llibre de les mans, al sentir una d'aquestes melodies que'ns retrauen la ignocencia de la vida y que tan bé s'avénen ab la calma solemniat, les amples perspectives y les misterioses armonies de la naturalesa. Aquestes cançons populars formen com una part integral del paysatge ahon s'exhalen; vénen a esser en ell una cosa tan espontania com les refilades dels aucells dels boscos; com la incessant remor de les ones del mar; com la olor de les floretes del camp; com lo murmuri joganer ab que's parlen les valls enamorades. Posauhi en mitj d'aquest armonios conjunt un cant foraster, de ritme exòtich, que no siga duit per l'ayre del terrer nadiu... y experimentareu una viva esgarriansa, y us pareixerá que de sobte tot hagués perdut lo seu encís, com si d'un paisatge encantat se n'hagués fuyt, tot d'una, un estol de gentils fades, o una profanació sacrilega tacás de sobte l'augusta virginitat de la naturalesa.

Pera sentir tan pregonament aquesta mena de profanació, no cal esser del mateix indret ahon viu y alena la música popular que'ns cap la ditxa de fruir; basta esser home; basta tenir un cor enter y que senti l'ideal. Jo he experimentat a la plena la emoció de les vostres tonades mallorquines, sense haver nascut entre vosaltres. En mitj de la esquerra serralada del nord d'aquest florit verger engastat entre blaves ones; en els solitaris penyals de Lluch, ahon la tradició piadosa posá'l trono d'amor de la Verge del cel, qui ampara baix sa protecció divinal vostres llars y vostres camps, vaig tenir una volta lo plaer d'assaborir una d'aquestes senzilles melodies populars que tan bé ha caracterisades lo genial Antoni Noguera, una de les originals cantades de les feynes del camp, sense ritme de temps, mes tan riques de vocalisació, y de tonalitat tan vaga y indecisa. La nota final se mantenía indefinida y perllongada, com suspesa en l'espai del ideal; y tot d'una, com si repreneu un sabut y armònic acompanyament, en mitj del silenci de la una y l'altra passada, barrejaven son dolç murmuri els arbres moguts p'el ventitjol del capvespre, y ses deliciosas refilades els aucells cantadors; y jo reprimia mon alé per no perdre ni una sola modulació de la pererosa y llanguida tonada.

Ah! no sacrificueu innecessariament la originalitat tendra y sugestiva dels vostres cants mallorquins: no la podrieu baratar ab res que tan bé expressi vostra especial fesomia. Son les cansons mateixes que beguéreu ab la dolça llecor ab que us alletáren vostres mares; ab elles us agomboláren amorosament dins els seus brassos; y ab elles us parlen encara en los recorts de la vostra infantesa, ó ab veu evocada desde la tomba. No les barateu per altres cants malaltijos, que res vos diuen al cor, y que sols vos parlen als sentits. No esborreu vostra fesomia propia, tan atractiva, per enmanllevarne un'altra forastera que

us donará la rigidesa y estúpida expressió de carota de vulgar disfressa. Siau vosaltres mateixos, seguint els oportuns consells que ara fa dos anys, en semblant diada us donava, ab més autorisada y més inspirada veu que la meua, el delicat y elegant Juan Alcover, que tan poèticament us va fer assaborir la dolçor del mallorquinisme autèntic y castís, sens perjudici de la lley de progrés y d'armonia de la humanitat.

Entesa d'aquesta manera, vostra missió es molt alta y molt trascendental. Li torna al poble la conciencia de sí mateix, perque en la veu d'un poble batega sempre un'ànima nacional; li mostrau d'estimar la seua propia vida que tal volta ell ignora; li ensenau a endinsarse en els recons més inexplorats del seu esperit, apartantlo d'un exotisme suicida; li revelau tots els tresors de sensibilitat y de poesia que serva encara sencers dins ses entranyes. Cada cançó vostra desperta un cor, arrela un amor, inflama una fé, dexondeix un ideal. Ab les cantades dels rossinyols, esqueixos de melodies del paradís, se desvetlla la primavera; ab les cantades populars se desvetllen els pobles. Les muses gentils de la poesia y de la armonia son les que ab llurs besades d'amor, los recorden, si están ensopits, que encara viuen; si han perduda la memoria, que son els mateixos; son les que los anuncien que s'alsa lluminós lo sol del novell dia, y que ja es arribada l' hora solemniat en que fins els sepulcres tenen veu, y en que la esperansa se presenta embolcallada ab lo resplandor d'aubades triomfals.

Escoltat amb verdadera complacencia y rebut amb vives mostres d'aprovació va esser aquest hermosíssim y afalagador discurs d'En Rubió. Es ben segü que tots quants el sentiren en conservarán agradosa recordansa y que sa *Capella* l'estojará en lloc preferent. No li mancarán al distingit hoste barceloní ses enhorabones que merexia.

Seguíren després altres lectures. En Massó y Torrents recitá una de ses valentes poesies pirenenques; En Costa va dirne una de novella, titulada *Anant pe'l bosch*; En Miquel S. Oliver va retreure aquella gentilíssima *Hereua de Provença*, tant feelment colorida y ben rimada, y En Juan Alcover sa escayent y intencionada cansó *La Belenguera*, ramell d'estrofes cantadores qu'están esperant sa tonada d'un compositor músic de vera inspiració, perque amb elles tenguem un himne més, expressió viva de falagueres esperansas.

Amb tals poesies s'hi entremesclá sa lectura d'altres proses, com *La Tafona*, d'En Juan Rosselló, y sa afectuosa salutació qu'un amic y company aulent, En Félix Escalas, enviava desde Barcelona, y que va llegí n'Alzina y Melis.

Cap lectura hi hagué, que no fos rebuda amb expressives mostres d'aprovació y escoltada amb verdadera complacencia.

Llavó li tocá es torn a sa *Capella*; y refermant sa costum de cada anyada, cantá primorosament, una darrera s'altra, ses més belles y més inspirades cansons des seu esquisit repertori: admirables composicions den Beethoven, den Grieg, den Pedrell, den Noguera, den Morera, den Vivés; y una cansó nova, entre ses altres, *La presó de Lleyda*, d'es directó y mestre de sa *Capella* metexa, D. Antoni Pont, que va essé tant celebrada o més, y tan aplaudida com qualsevol de ses altres.

Ningú's cansava ni se sentia associat d'escoltá aquell aplec de ben dirigides y concertades veus; y no's pogué doná per finit es programa sense repeti aquell insuperable *Credo* palestriniá, qu'havien cantat es dematí, a l'ofici.

Era hora d'acabá s'agradósissima y saborosa vetlada. En quatre paraules eloquents y ben dites, pronunciá mossen Andreu Pont un escayent discurs de gracies, donantles de bon có a tots

quants havien honrada y afavorida sa festa anyal de la *Capella*; alabant s'unió y concordia que allá hi reynava entre tots, y espessant es desitj de que molts anys se celebrás aquella solemniat amb tant de lluiment y bon èxit com enguany s'era celebrada.

Lo meteix li desitjam noltros, per honra, prosperidat y llarga vida d'aquella benvolguda institució que tant de be fa y tan bon exemple dona, y per tots vents mereix protecció y simpaties.

Abans d'axecarse y despedirse tothom, se dedicá una recordansa a n'es socis y a Amics ausents, cantant sa cansó de *L'Emigrant*. Y es ben per demés consignâ, si amb sos discursos y poesies que s'hi llegiren y ses obres musicals que s'hi cantáren, va romandre tothom satisfet y amb bona boca.

Tot li sia enhorabona a sa *Capella de Manacor*, a qui la dirigeix, y a tots quants la ajuden y sostenen.

TOT PASSA Y S'EN VA

CANSÓ PER NA MARIA SABATER

Axí com esclaten dins tanca florida
Clavells y poncelles qu'el temps secará,
Axí també's bada, dins l'hort de la vida,
La flor que marcida
Será l'endemà...
Tot passa y s'en va!...

Es l'ànima nostra mar gran sense cales,
Y vents y tempestes s'hi solen alsar;
Quant fuig la ventura, no li tireu bales,
Que l'or de ses ales
En pols se desfá...
Tot passa y s'en va!...

Mirau la donzella que n'es de garrida:
Ses galtes son roses, claror son mirar;
Mes si amor l'apunta, ¡que prest cau ferida!
¡Malaire la vida
Que tant de mal fá!...
Tot passa y s'en va!...

¿Per qué'l coret nostro té tanta oradura?
¿Per qué'es que l'idea sempre ha de volar?
Y el mon ¿per qué roda? ¿per qué no s'atura?
Nou sap la criatura,
Nou sap ni u sabrá...
Tot passa y s'en va!...

Emilia SUREDA

Febrer, 1902.

EL PASTOR

A la senyoreta Maria Rusiñol

Astorat romangué'l pobre pastor quant vé a davant ell aquella jove. No recordava haverla vista may en el poble, els diumenges. ¿Seria aquella la dama blanca de qui parlen les rondalles, la qui fada amb el mirar y roba pera sempre l'alegria a n'els qu'un sol pich la veuen?... Més prest semblava la Verge, vestida de blanc y blau, y amb una mirada dolça com la mirada dels sants o com els ulls d'una mare.—Embadalit la contemplá una estona, sense dir res, fins que la perdé de vista, amunt per la montanya.

Aquella nit el pastor no pogué dormir gens. Ajagut, mirant la volta del cel y el pipelletjar de les estrelles, pensava amb ella; pensava amb aquells ulls qui com qu'haguessen llegit fins el fons de la seua ànima; pensava amb aquella boca sonrient y aquella trunyella negra qu'eren passades per davant ell com aparició divina, deixant-li dins el cor com una font d'esperança y un raig de claror calenta... Y fins quant va surtir el sol entre resplandors de gloria, tancá els ulls per mirar endins, ahon tenia inesborrable l'imatge d'aquella jove, més lluminosa per ell y més alegre que la claror de l'aubada y el despertar d'un nou dia.

Tot l'estiu passá la jove, amb els seus pares, en el casal de la montanya:—un casal antich y gran com un castell.

A les nits, quant tot callava, lluhia encara, allá dalt, una llum qui resplandia demunt el poble ensopit, com una estrella de vida. Com un místich que s'acosta al sagrari, anava el pobre pastor totes les nits cap a n'aquella llum, sense fer renou, amagantse dins la fosca, com un lladre. Y amb el cor bategant d'emoció, escoltava la dolça veu de la jove, més pura y suau encara qu'el seu mirar, y més agradable a l'orella qu'el murmuri de les fonts y el rellar dels aucells. Y la jove cantava una cançó trista, com recort del be perdut y crit d'ànima malalta, y semblava que sa veu acariciás la tristor, com companyona estimada, y les notes s'estenien, dins la quietut de la nit, com roada de poesia, per la gran vall solitaria:

El meu amor s'en es anat,
l'ingrat!

Comensava la tardor. Queien les fulles dels arbres, y vet-aquí qu'una nit aquella llum s'apagá y va tancar-se la casa.

El cel y tot s'enfosquí y va plorar...
Tot sol el pobre pastor se moria d'anyorança; anyorava aquella veu que li entrava dins el cor com a cántich d'altre mon ple de promeses de gloria; anyorava la visió d'aquella jove delicada com una flor y gentil com una fada; anyorava aquell mirar que li entrava al fons de l'ànima y aquella llum de l'altura, qu'era estrella d'esperança.

Y llavors va comprendre tota la tristor de la tonada que la jove del casal cantava les nits d'estiu:

El meu amor s'en es anat,
l'ingrat!

Félix ESCALAS

Mortalidat

Segons mos asseguren ses derrereres estadístiques publicades, a casi totes ses províncies d'Espanya aumenta, de cad'any, sa població, gracies a n'es majó número de naxements, comparats amb ses defuncions, y a sa disminució de sa mortalidat, proporcionalment a n'ets habitants.

A Mallorca li toca un lloch molt honros dins aquexa lista. Palma figura amb una mortalidat de vint per mil; vol dí que de cada mil ciutadans vivents, s'en moren vint cad'any. Y si axò succeyeix amb ses males condicions d'higiene y d'urbanisació qu'ara tenim, pensau si es dia que conseguíssem millorarles, podria essé Palma una de ses ciutats més sanitoses.

Per veure lo ordinari qu'es aquí s'arribá a sa veyesa, basta escoltá qualsevol conversa entre dues persones que parlen d'un qui s'es mort:

—Dona Bèl: ¿que no sap qui enterráren ahí?

—Qui?

—Don Pere Tal.

—¿Qui?... aquell qu'estava empleat a Corréus?

—Sí.

—¿Que visqué en es pisos de davant ca'sa tia?

—Es meteix.

—¿Que tenia una fiya casada en es Pont d'Inca?

—Sí, sí, sí.

—¿Qu'es nin majó d'aquesta fiya tengué sa ròsa, l'any passat?

—Sí, dona, aquell meteix, Don Pere Tal.

—¡Pero si era de lo més jove! encara podia havé viscut una partida d'anys; sé cèrt que no n'havía fets setanta.

—¡Que diu! si lo manco gonyava de sis o set a monpare, que ja'n té setanta un.

—Axí y tot, ningú diria que's fos hagut de morí per ara. ¡Si m'ha dexada freda sa noticia! Pareix mentida; jo que vatx parlá amb ell no fa tres mesos y pareixia qu'estava tan bò y sa.

—¡Ja u crec! y s'es mort d'un aneurisma.

Miri, jo l'any passat s'altre, el vaxx trobà que prenía es sol per sa murada, y no li vaxx conexe res de nou.

—No sia bromista. Lo cert es que Don Pere no era un homo moridó.

Converses per l'estil d'aquestes en senti sempre seguit. Aquí, es qui se mor abans de fè es setanta o vuytanta anys, pareix qu'è estat un desgracià; quant lo corrent y ordinari per tot el mon es que sien més es qui se moren sense arribà a n'ès vint, que es qui badayen passada aquesta edat; gracies a n'ès garrotillo, sa ròsa, escarlata y differia, ses angines y tantes altres malalties que s'acabussen a sa carn tenra.

Bé que sa tisis y qualcuna altra de ses que pateix sa gent garruda van a má de batre es record de sa mortalitat.

Dexam anà aquest tema; no fos cosa que se fès massa trist, o resultàs massa esmolat demunt es patró des que mos solen regalà qualcuns des nostros diaris.

BONA RECEPТА

Veig, amic, que amb grans afany molta gent sobre procura com es que sense malura he doblégats noranta anys.

Y no essent cap gran secret, te diré, d'una vegada, sa recepta que jo he emprada; si la vols, aprofitet.

De com era atlot pussé, no passant en res sa mida, m'he cercat gonyà la vida, sense tudà cap doblé.

A trent'anys me vaig casà; sa dona m'ha feta l'olla, y may he duyta curolla de panxons ni menjussà.

He procurat amb ningú may del mon teni querella, y amb ella... ¡oh! lo qu'è amb ella may hi ha hagut un tu per tu.

Dant a n'ès còs lo que vol, may he anat de bal-landines; m'he colgat amb ses galines y m'he axecat amb so sol.

A s'hor de dexà s'eyna, en lloc de baladretjà, m'en he anat a passetjà per reposà de sa feyna.

Y com es còs se conforta respirant ets ayres sans, amb sa dona y ets infans li hem pegat per fora-porta.

Sempre he fet de no teni cap pena llarc temps colgada, ni he presa may cap volada ni enuig sense importarhi.

Si un día no he estat trempat, m'he posat totduna a dieta; que aquesta es sa més condreta medicina qu'he trobat.

No m'he afitat en partits ni he trapijada catifa; may he posat a cap rifa ni he anat de truyt ni de crits.

Y sense anà a fé cap vaca, m'he pogut trobà ben bé com l'he hagut de menesté un duro dins sa butxaca.

He fet es be qu'he pogut, y de fadrí y de casat, gracia a Deu, may m'han faltat pau, alegría y salut.

Ja veus ara quins paranyt son aquests que jo he seguits per arribà, sense enfts, a doblégat norant'anys.

Y me roman es consol visquent bo y trempat per ara, de doblégarme axí encara uns quants més, si Deu ho vol.

JAY CASOLA

CRONICA CIUTADANA

Certamen literari.—¡Hala, poetes y prosistes! ja teniu, a la fi, es suspirat cartell. S'è torbat y fet esperà uns quants dies; pero a la fi es exit.

No hi ha día ni moment que pèdre, si voleu esserhi d'hora. Fins día 31 de Juliol teniu de temps. Qui's presentí més tart, arribarà a misses dites o trobarà forreyat posat. ¡Hala, poetes y prosistes, fora vèssa!

S'Alcalde y sa Comissió organitzadora vos conviden, juntament amb sos confreres forasters y, vos oferen aqueix Cartell, que sembla redactat, a redols, un poc aviat y de correguda, tal volta no per culpa d'ès qui l'han hagut d'embastà:

CARTELL

I. *Poesia lirica amb llibertat de tema y metro.*—Regalo (no diu quin) del Excm. Ajuntament.

II. *Poesia d'assumpto regional.*—Premi (tampoc l'especifica) de la Comissió Organitzadora de les Fires y Festes.

III. *Poesia religiosa.*—Un liri blau, d'or y argent; ofrena del Rdm. y Illm. senyor Bisbe d'aquesta Diòcesi.

IV. *Estudi monogràfic d'Historia regional.*—Obsequi (no sabem quin) de l'Excm. Diputació Provincial.

V. *Investigació sobre l'Ensenyansa Pública a Mallorca.*—250 pessetes; (axó ja es parlà més clà) regalo d'el Claustre de l'Institut General y Tècnic de les Balears.

VI. *Medis d'instalar les escoles públiques en edificis de propietat municipal amb els recursos del país y una subvenció del Estat.*—Premi de la Societat Económica d'Amics del País, consistent en el Títol de soci de merit y concessió d'una medalla d'or amb l'escut de la Societat y el nom del premiat.

VII. *Monografia sobre el Descans Dominical.*—Un objecte d'art (no diu quin) ofrena de l'Unió Protectora Mercantil.

VIII. *Condicions qu'ha de reunir un camp d'experimentació agricola.*—Un preciós adorno de saló, oferit p'el President de la Excm. Diputació Provincial.

IX. *El més abundós y més ben redactat catàlec d'els llibres y opúscles escrits en llatí, en castellà o en català, y impresos a les Balears desde fins del sigle XV fins an els nostros dies.*—Obsequi de don Francisco Manuel de los Herreros, qui consisteix en un exemplar cuidadament enquadernat de la primera edició de l'obra de l'inmortal Cervantes, titulada «El ingenioso Hidalgo don Quijote de la Mancha» foto-tipogràficament reproduida per don Francisco López Fabra en dos toms en quart, y endemés un altre qui conté les mil siscentes trenta tres notes posades a dita edició per l'ingeniero literat, don Juan Eugenio Hartzenbusch. (perilla romandre desèrt, si encara està per comensà un semblant trebay.)

X. *Quènto o quadro de costums.* (aquest ja es més bò d'enllesti.)—Una artística escrivania obsequi del senyor Alcalde de Palma.

XI. *Article periodístic,* qui, amb manco espay y amb major transparencia de frase, resumesci les aspiracions de Mallorca a l'hora present.—Premi de *La Almudaina*, consistent en tres toms de «Ensayos políticos, religiosos y literarios» d'en Quadrado, un altre de «Forenses y Ciudadanos» del mateix autor, y «Mallorca durante la primera Revolución» d'en Miquel S. Oliver.

XII. *Poesia d'assumpto lliure escrita en mallorquí vulgar.*—Premi (quin?) de la Comissió organitzadora d'el Certamen.

Ses Bases des certamen son en tot y per tot ses de costum. Ses composicions han d'esse originals, inèdites y s'han d'envià anònimes, amb nom d'autor dins un plec clos, a n'ès secretari des Jurat (a la Sala.)

Sa funció se celebrará día 14 d'Agost a vespre, en es Teatro Principal.

Ademés des premis, se concedirán també accèssits. ¡Hala, prosadors y poetes! llestesa y bona sort, qu'ès temps es curt!

Societat de Concerts.—Lo qu'era salonet Beethoven s'è tornat sala gran, reorganisantse y fundant una societat de concerts.

Tendrà ca'séua pardedunt es Café-restaurant Liric, y a l'hora d'ara ja ha aumentat considerablement es número de socis.

Li desitjam molta harmonia, llarga vida y concerts sovint, sovint.

Societat d'Amics del País.—També se tracta de revivá aqueixa societat y ferla aná endevant.

Per lograrho, pareix que lo primé es estat fé una novella fornada de socis.

Bé podrá aná, si aquests resulten esse p'el país amics de bondeveres; sobre tot de fets, més que de nom.

Publicacions rebudes

—BIBLIOTECA POPULAR DE L'AVENÇ. Colecció popular a 0'50 ptes. cada volumet.—S'han publicats darrerament: Vol. VI: La Gent del llamp, per *Josép Aladern*: serie de tipos y descripcions, records del camp de Tarragona.—Vol. VII: Viatjes, per *Mossen Jacinto Verdager*: Records de la costa d'Àfrica. A vol d'aucell (viatge per Europa): notes de cartera. (S'admeten encàrrecs en aquesta Administració de sa GAZETA.)

—INFORME del letrado *D. Ramón Obrador*, en defensa de *D. José Despuig y D. Fernando Truyols*, en el pleito sobre la herencia de Peralada.—Palma, 1903.—1 foll. de 39 págs.—El dexam avinent, demunt sa taula, per llegirlo d'espay a n'aquest notable trebay jurídic, y dirne qualche cosa a n'ès nostros lectores.

—OBRES POÉTICAS de *Jordi de Sant Jordi* (segles XIV y XV) recullides y publicades per *J. Massó Torrents*.—Barcelona, 1902.—1 opusc. de XIV—53 págs. formant part de la *Bibliotheca Hispanica*.—4 ptes.

—RECORDS DE MONTNEGRE: poesies den *A. Rubió y Lluch* y altres.—1 bell quadern de curt tiratge, may posat en venda.

—El núm. de la *Revista Luliana* corresponent al mes de Maig darrer.

Gazeta Religiosa

Sants y festes de la setmana entrant
Avuy dissapte 27: St. Sixto papa y St. Ladislau: (dijuni: no poden menjá carn.)

Demá DIUMENGE 28: St. Lleó papa y St. Benigne mr.

Dilluns 29: St. Pere y St. Pau apòstols.

Dimars 30: St. Marsal bisbe y cfr., advocat contra mal d'esquinencia: (festa a St. Marsal.)

Dimecres 1: Sta. Elianor mr. (Quart crexent.)

Dijous 2: La Visitació de Maria y St. Urbá.

Divenres 3: El BENAVENTURAT MESTRE RAMON LULL, mr. mallorquí.

Dissapte 4: El B. Gaspar de Bono cfr.

Coranthores

Seguexen avuy y demá acaben, a s'oratori de Sant Juan, a n'ès sant titular.

Dies 28, 29 y 30, a Sant Jaume, a n'el Cor de Jesús.

Dies 1, 2 y 3, a Sant Francesc, a la Visitació de N.^a Sra.

Dies 4, 5 y 6, a l'Hospital, a la Sanc Preciosa de N. S. J. C.

Altres funcions

Dia 29, festa solemne a la Sèu, dedicada a Sant Pere: pontifical.

Dia 3: solemne festa anyal, a St. Francesc, commemorant es martiri del B. Ramon Lull. Enguany hi fa es sermó D. Jusèp Miralles, canonge.

De la Pagesia

Esporles, 25.—S'hi preparen enguany en aquesta vila unes solemnes festes a n'ès Sant patró, que durarán tres dies. S'olla gran anirà dins sa petita, y n'hi haurá d'encarnat y blau. Tothom a l'hora d'ara ja's destexina perque es projecte y pla mos surta avengut.

Vejau si vos agrada sa mostra:

PROGRAMA de les festes que se celebrarán en la vila d'Esporles, si Deu ho vol y Maria, els dies 28, 29 y 30 del corrent mes de Juny, a honra y gloria del seu excels patró, Sant Pere Apòstol:

Dia 28, revolta de la festividat.—De bon matí diana per una de les bandes del poble; decapvespre, a les quatre, cucanyes a la Plaça de la Constitució; a les set y mitja completes solemnes, y a les vuit y mitja retreta infantil que recorrerá los principals carrers de la vila, y durant el trajecte s'amollarán globos aerostàtics y fochs artificials, anant a despargirse a n'el barri de la Vila-Nova, en mitx de tocades de música y jochs de pirotècnica.

Dia 29, festa del Sant Patró.—Sol sortint, diana per l'altra banda de música. A les deu, a la Parroquia, tercià cantada y solemne Missa de tres, amb sermó panegíric del Gran Apòstol que farà don Ildefons Rullán. Acabat l'ofici, re-

fresch a la Casa de la Vila. Decapvespre a les quatre, les corregudes de sempre, a *Sant Quint*: a les sis y mitja, altres corregudes de cintes per bicicletes. A les vuit del vespre, sonarán les dues músiques y s'iluminará espléndidament a la veneciana, el lloch del festival. A les nou, hi haurá primerament un esclat de trons per medi de mil morters, y de seguida se calará foch a n'els jochs de pirotècnica, de la casa *Espinós y fill*, de Reus, qu'envia aposta un operari, y per fi de festa se desparará una traca.

Dia 30.—Sa part religiosa, igual en tot y per tot a la del día abans; y en la part cívica, les corregudes serán a n'el carrer de Sant Pere, y tot amb-ú se comensará el ball a la mallorquina.

Amb axó, ja u saben es redactors y lectores de sa GAZETA. Desd'ara romanen convidats.—C.

Puigpunyent 26.—Ahí tenguérem es gust de veure per aquí es senyó de *s'Hort d'avall*, don Estanislau Aguiló, y alguns amics séus, qu'acompanyaven es distingit poeta, erudit y excursionista catalá, *D. Jaume Massó Torrents*, vengut uns quants dies a Mallorca, juntament amb es Dr. Rubió y Lluch, per assistí a sa festa de sa Capella de Manacor.

Passáren la diada per aquí, trescant aquests contorns, y sembla que a n'En Massó li agradáren molt ses pintoresques perspectives que oferen es puigs de *Galatzó* y de *na Fátima*, es pujol *des Reures* y tota sa vall que rodetja la vila.

Los demandáren noves d'En Rubió, com axí no era vengut amb ells, y mos varen dí qu'era a passá un parey de dies a Pollensa, en companyia de son amic, mossen Costa y Llobera.

Sentirem dí a n'En Massó que fa contes de torná a Mallorca, per trescá y recorre aquestes muntanyes y espigolarhi gloses y tradicions, de ses moltes qu'encara s'hi conserven.

Horabaxa s'en tornáren cap a Ciutat, dexantmos es desitx d'altres visites tan agradables com aqueixa.—C.

Correspondencia de Redacció

SITJAR Y C.^a—Mil gracies de sa circular y oferiements. Desitjam que s'empresa los vaja bé.

B. B.—Rebut s'article *paralelo*: el dexarem está un poc, per allò de *non bis in idem* y no embafá qualche lector.

C. M. D.—Ja'n posarem qualcuna d'endevinaya en caure bé. Ses qu'enviau son ja massa sabudes y publicades algunes abans d'ara. Vejau si'n trobarieu de més enginyoses o no tant vulgars.

G. P. (*Petra*) Aprofitarem ses gloses *del temps*, que mos enviau, per qualcun des números pròxims. Per aquest son arribades massa tart.

A. S. y F.—Cap noticia tenim d'axó qu'escriviu.

ADVERTENCIA

A N'ES NOSTROS SUSCRIPTORS

Amb aquest número acaba y roman clòs es primé trimestre de sa GAZETA DE MALLORCA.

No mos podem queixá de sa bona rebuda que li ha feta es públic mallorquí fins al present; y agraits com n'estam, malavetjarem per tots vents millorarla tant com poguem, y ferla cada setmana més agradable y prendora.

Distingits escriptors y poetes mallorquins que fins ara no los havia llegit esserhe de la nostra, mos han promesa colaboració.

Aviat comensarem a publicá, en folletí, un extèns poema, degut a una de ses nostres més notables y alabades poetises.

Donarem majó varietat a ses informacions y cròniques d'aquí y de fora Mallorca; veurem si feym desxonni un poc es corresponsals de la pagesia y si n'aglapim uns quants altres de novells.

Y en lo que atany a sa part material o tipogràfica, encara que desde es primé dia ja procurárem y hem seguit procurant que no dexás res que desitjá, axí meteix volem ferhi una millora.

Es papé qu'hem emprat fins ara, mos resulta massa llustrós o satinat; de modo que s'estampació repinta, no exuga tan aviat y s'embruta, en aplegá y manetjá es números totduna, per entregarlos a n'ès repartidós y a n'ès corrèu.

Per evitá aquest inconvenient, hem comanada un'altra casta de papé, de tan bona calidat com es d'ara, pero no tan llustrós, ni tampoc tan groguenc, sino una mica més claret de coló; a fi de que oferesca més còmoda lectura. Si'l rebem aquesta setmana entrant, ja'l comensarem a empra desde es pròxim número.

Salut tenguem; y mentre es públic seguesca mirant amb bon uy aquesta GAZETA, no'n mancarán d'altres de millores.

ALS SENYORS METGES

DIALYSÉS GOLAZ

MEDICAMENTS VEGETALS
GRANDIÓS ÈXIT

S'ENVIAN ELS FOLLETINS DE FRANCO
ESCRIVINT A

J. ALDRICH G. SANT PAU, 47
BARCELONA

TEATRO MALLORQUÍ

ELS MOLTS ANYS A D. METROBI

ES CORDÓ DE LA VILA MESTRE FORNARI

ELS GLOSADORS D'ALTRE TEMPS-ES CALSONS DE MESTRE LLUCH

SA PLAQUETA DES LLOGUÉS ES BAUL DE MAIÓ BANAULA

ELS DOS MESTRES DE FUSTER

y altres pessas dramàtiques mallorquines,
les trobareu a sa tenda den Mir-Cadena de
Cort, número 11.

POESIES den

Thomas Forteza y Cortés

meistre en Gay Sabot

Se publicaren fa pocs mesos, amb
un prólec den Riquel Costa y Cla-
bert, Pr., y un retrato del autor,
en fotogravat. Formen un bell
tomet en 8^a, de 347 págs, estampat
en bon paper de fil, verjurat, y lle-
tra elseviriana.

N'hi ha exemplars a 3'50 ptes. a
ca'n J. Mir-Cadena de Cort, 11,
Administració de sa GAZETA DE
MALLORCA.

COLA BERGEZ

per compondre y afegi, de fret en fret, tota casta
d'objectes romputs o esmorrellats, ja sien de vi-
dre, crestay, pedra marbre, alabastre o porce-
lana, com estatuetes, antiguedats, etc., etc.

Tant vos adobarán aquests objectes, com po-
deu comprarhi pots de dita cola, per adobarlos
voltros metexos, a sa acreditada y ben coneguda
tenda

LA BANDERA ESPAÑOLA
5-carré de Jovellanos-5

GRAN TALLER
d'Escultura Religiosa

JUSEP QUIXAL

Villarroel, 50.—BARCELONA.

Especialitat en imatges de fusta per esglésies.
En aquest acreditat taller se trabaja indistinta-
ment es bronzo, es marbre, sa pedra y sa fusta,
construintse estatuaria monumental, tot de bon
gust artistic y en condicions molt ventatjoses.

S'envien notes de preus, presupuestos y dibuxos
gratis.—Ventes en gros y a la menuda.

LA CASA SOLICITA REPRESENTANTS

Perruqueria. SALÓ den LLUC
ARBONA: a s'anti-
giga plassa de ses
Copinyes (ara de
Antoni Maura.) Higiénic y económic ser-
vey d'afeitá, fé la barba y tayá cabeys,
amb maquineta o tisora.—Perruques y
postissos de tota casta, a gust y comodo
de cada qual.
També hi trobareu pica de bany
d'aigo dolça, freda, teba o calenta, si en
está ja afeytats o tosos, vos voleu fé una
rabetjada per tot el còs, que vos dexará
nets com una plata. Cada bany, una
pesseta, amb llenzol pelut, per exugá.—
¡Benhaja sa netedat, per está una perso-
na bona y sana!

SALÓ DEN LLUC

COPINYES (Antoni Maura) n.º 14.

Vinblanc claret. Classe fina, selecta, a mitja
pesseta es litro.—Unió, 53,
(entre es Mercat y es Born)

LA VINYA

FERRO-CARRILS DE MALLORCA

Servey de trens de passatjers

De Palma a Manacor y Felanitx: a les 7'40 des
matí; a les 2 y a les 6'25 des capvespre.

De Palma a Sa Pobla: 7'40 demati; 2'30 y 6'25
de capvespre.

De Manacor a Palma: 4 y 6'30 demati, y 5'15
de capvespre.

De Manacor a Felanitx y Sa Pobla: 6'30 demati
y 5'15 de capvespre.

De Felanitx a Palma, Manacor y Sa Pobla: 6'40
demati; 12'15 y 5'25 de capvespre.

De Sa Pobla a Palma, Manacor y Felanitx: 6'55
demati; 1 y 5'25 de capvespre.

CORRÈUS AL INTERIOR

Surten cada dia en diligencia, per casti totes ses
viles aon no hi passa es tren, devés les 2 des cap-
vespre. Arriben a ciutat entre 7 y 8 des mati.

VAPORS-CORRÈUS

Partexen de Palma

A Barcelona: dimars, dijous y divenres; a les 6
de capvespre (directes) y diumenges a les 5 id. (via
d'Alcudia).

A Valencia: dimecres a les 9 de mati.

A Alicant: dissapte a les 6 de capvespre.

A Ervissa: dilluns a les 10 de mati, dimecres a
les 9 id. y dissapte a les 6 de capvespre.

A Mahó: dimars a les 6 de capvespre (directe) y
dimecres a les 2 id. (via Alcudia).

Arriben a Palma

De Barcelona: dilluns, dimecres y dissapte, a les
7 de mati (directe) y dijous a les 9 id. (via d'Alcudia)

De Valencia: divenres a les 10 de mati.

D'Alicant: dimars a les 6 de mati.

D'Ervissa: dimars a les 6 de mati; dijous a les 2
de capvespre y divenres a les 9 de mati.

De Mahó: dilluns a les 9 de mati (via d'Alcudia)
y dimars a les 6 de mati (directe).

DROGUERIA Y FERRETERIA

den MIGUEL BESTARD

(Plassa de sa Cortera, 2 y 4 — carré de s'Esparteria, 1 y 3.)

En aquest establiment s'hi trobará la mayna de Drogues y Productes químics de
tota casta.—Eynes per fusters, ferrers y demés menestrals.—Tota classe d'estopades,
amiantos y demés útils per màquines de vapor.—Desincrustant marca «EXCELSIOR»
únic d'admirables resultats, per no permetre gens ni mica d'incrustació a ses cal-
deres de vapor.—Representació en aquesta provincia, de sa companyia UNIO ESPA-
NYOLA D'ESPLOSIUS: de ses noves CAXES REGISTRADORES, y de sa casa WEYRAT
GERMANS, horticultors y floricultors de Valencia.

CORTERA, 2-4. — ESPARTERIA, 1-3.

CASA GRANDIA

Hospedatje per Revds. Sacerdots y demés persones ca-
tòliques.—Beremar, dinar y sopar: 3 pessetes diaries.
S'hi admeten hostes permanents.—Carrer de Bany
Nous, 12, segon pis, 2.ª porta.—BARCELONA.

SENYOS Y SENYORES

CAP altre remey trobareu més segú per matá es cucs,
ni tan bo de prende y que sia tan llépol per infants, com
es XAROP VERMÍFUGO que prepara En SUREDA Y
LLITERAS.

PER curá de rèl sa tossina, per tení sempre fresca sa
boca, agradable s'alé, y perque es fumadós no sien
perjudicats p'es tabac, no trobareu res com emprá
cada día ses PASTILLES SUREDA.

SENSE sentí sa més petita molestia, fa desaparexe es
calls y uys de poll, dexant es pèus qu'es un xalá es
caminarhi, es CALLICIDA SUREDA.

ES per demés dirvos, perque ja u sab tota Mallorca, que
ses millós medecines, es més senzills y més complicats
aparatos, es bragués més perfeccionats y es fins ins-
truments de Cirugia més moderns y perfets, se troben a sa

Potecaria den SUREDA Y LLITERAS

Costa den BROSSA, n.º 9

PALMA DE MALLORCA

TRAMVIA DE PALMA A PORTO-PI

De sa Plassa den Coll y de la Glorieta, desde
les 5 y mitja des mati fins a les 9 des vespre, surt
un cotxo cada 15 minuts.

De Porto-Pi a Ciutat, de les 5 des mati fins a
les 8'50 des vespre partexen dos cotxos cada 15
minuts.

Tot es trajecte: 25 cent. Al Terreno, 15 id. A
Sta. Catalina, 10 id. Entre estacions, 10 id.

SERVICI TELEGRÁFIC PROVINCIAL

Estació uberta a totes hores: sa de Palma no-
mes.

Estacions ubertes de dia: Mahó, Ciutadella, Er-
vissa y Sóller.

De servici limitat (9 a 12 mati y 2 a 7 capves-
pre): Alcudia, Artá, Felanitx, Inca, Manacor, An-
draig, Sóller y sa d'Alaor (Menorca).

Semáforo: Bajolí (Menorca).

PAPERS quadrículats
Whatmán, Canson,
Ingie, vegetal, ferro-
prussiat y altres,
tots de bona classe.
Imprenta y Pape-
reria den J. Mir-
Cadena de Cort, núme-
ro 11.

LLIBRES LULIANS

manuscrits o estampats:
com més antics millós.—
Tots es qui'n tenguen y
s'en vulguen desé, que
los duguen en aquesta
Administració de sa GA-
ZETA DE MALLORCA, amb
nota de preu. Tendrán
preferencia es manus-
crits, sobre tot si son de-
munt plegami.

SI anau darrera tra-
bays d'imprenta
garrits y primoro-
sos, no teniu més que
encarregarlos a sa
imprenta de sa GA-
ZETA DE MALLORCA,
Cadena de Cort, nú-
mero 11, y qued'reu ben
servits.

Articles de pell mo-
dèrns y de classe
superió, ja sientar-
jeters, carteres, pe-
taques, xigarreres,
etc., etc., hermosos
y ferm y de profit, s'en
ha rebuda una bona ré-
mesa a sa tenda den Mir-
Administració de sa GA-
ZETA-Cadena de Cort, 11.

Res demostrea s'utili-
dat d'una cosa
com s'acceptació
que merex aquella
cosa. Sa gran aceptación qu'han
obtenuda ses PLOMES
ESTILOGRÁFIQUES
es es milló elogi que d'elles se
pot fé.—A sa tenda d'articles
per escriptori y dibux den J. Mir-
Cadena de Cort, n.º 11-n'hi ha
per triá de diferentes classes y
preus, totes de fabricació ac-
reditada.

Els molts anys

a

D. Metrobi

D'aquesta aplaudida y xis-
tosa comedieta, acabada d'es-
tampá fa pocs dies, n'hi ha
exemplars per vendre a s'im-
prenta den J. Mir.—Cadena
de Cort, n.º 11.

Preu del exemplá: 3 reals
Comprantne de 10 exem-
plás en amunt, se farà es 20

per cent de rebaxa.

Es suscriptós a sa GAZETA DE MALLOR-
ca la pòren adquirir per 2 reals.

Pis per llogá

N'hi ha un, molt espayós, en es carré des Sin-
dicat (Capelleria) n.º 120: té un teatre amb algunes
decoracions y moblatje de cadires y banes, y al-
tres habitacions propies per posarhi taules de billar-
cunya y dormitoris.—També están per llogá uns
estudis (tintorerias) dins s'entrada n.º 124 d'aquell
carré: ténen estable per una bistia y lloc per ca-
rruatje.—Allá metex vos ne darán raó.

DIBUIX—Gran-surtit de tota
classe d'articles per dibuix. Gènero de
primera calidat.—J. Mir.—Cadena, 11.

Calçats de moda

Esmerada confecció

SABATERIA

RATIER

Carré de sa Cadena de Cort, 7 y 9.
Venta de tabacs y efectes timbrats

Impr. den J. Mir.—Cadena de Cort, 11.